

عنوان مقاله:

بررسی موضوع نقاشی و رنگ ها در شخصیت کودک از دیدگاه روانشناسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، علوم تربیتی و اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اسما کریمی - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا (س) بندرعباس

هانیه باقری - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا (س) بندرعباس

فاطمه کریمی - معلم ابتدایی

خلاصه مقاله:

راهها و وسایل پرورش کودک فراوان است یکی از آنها که کمتر مورد توجه قرار می گیرد ولی قبل از هر وسیله بیش از هر چیز دیگر می تواند به آموزش کودک کمک نماید (نقاشی) است. رنگ و تصویر بیش از هر چیز دیگر ذهن را متوجه خود می کند و وسیله ای است که بچه قبل از هر چیز می تواند به خلق آن بپردازد. اگر نقاشی عمیق ترین وسیله آموزش کودک نباشد می توان گفت یکی از مهمترین و اولین وسیله آموزش و پرورش اوست و با این وجود در نظام آموزشی کشور ما به خصوص در دوره ابتدایی کمتر از هر چیز دیگر به آن توجه می شود و اگر بخواهیم استدلال کنیم که نقاشی در تمام مرحله های زندگی حتی درس های بالا می تواند وسیله موثری برای اعتلای انسان باشد و به جرات می توان گفت که برای تربیت روانی و تکامل فکری بچه وسیله موثری است منتها باید مانند هر علم یا فن دیگر راه استفاده از آن را بدانیم. نقاشی زبان کودکان است. آنها از طریق نقاشی کشیدن، قصه گویی، بازی کردن و ... شناخته می شوند. نقاشی به ما کمک می کند تا به دنیای درونی و روح کودک پی ببریم و بدانیم چه نیازهایی دارد آیا کودک ناسازگار یا بیمار است و.... بچه ها به نقاشی علاقه زیادی دارند و آنچه می کشند بازتاب دنیای درونی آنهاست. بیشتر بچه ها به کارهای هنریشان فکر نمی کنند یا حتی آن را سانسور نمی کنند. در طول 40 سال گذشته نقاشی کودکان به عنوان بخش مهمی از تشخیص های متخصصان اطفال به کار می رود.

کلمات کلیدی:

رنگ، نقاشی، تربیت روانی، دنیای درونی، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/598394>

